

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213209630
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8213209630.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, 810 00 Bratislava proti žalovanej Q. O., nar. XX.X.XXXX, F. F. XX, XXX XX W., za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Stará Baštová 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 354,49 Eur s prísl., dňa 28.7.2016 bez nariadenia pojednávania, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou žiadal žalovanej uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi 354,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,26 % zo sumy 333,65 Eur od 11.6.2011 do zaplatenia.
2. Žalobu odôvodňoval tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej na základe úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX dňa 16.6.2006 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 17,7 % p.a.
3. Žalovaná poskytnutý úver sa zaviazala uhradiť formou pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru dňa 10.6.2011, kedy nastala konečná splatnosť úveru.
4. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaná svoj záväzok voči Slovenskej sporiteľni, a.s. nesplnila v čase určenom v úverovej zmluve, t. j. v lehote splatnosti úveru do 10.6.2011, čím sa dostala do omeškania s vrátením nesplatených častí istiny poskytnutého úveru v sume 333,65 Eur, nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 20,84 Eur.
5. Slovenskej sporiteľni, a.s. tak vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku dlžnej istiny nesplateného úveru vo výške 333,65 Eur s príslušenstvom odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej zmluvne dojednanej splátky úveru, ako aj právo na zaplatenie nesplatených zmluvných úrokov z úveru vo výške 20,84 Eur.
6. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nesplateného úveru číslo XXXXXXXXXXXX vo výške dlžnej sumy 287,76 Eur postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., o čom bola žalovaná upovedomená písomným

oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. Na základe postúpenia pohľadávky vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného dlhu od žalovanej, aby mu zaplatila istinu 354,49 Eur a úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. zo sumy 333,65 Eur od 11.6.2011 do zaplatenia (v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.).

8. Na výzvu súdu adresovanú žalobcovi ním prezentované tvrdenia v žalobe doplniť dôkazom o tom, že Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky na žalobcu naplnila podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, oznámením s ktorými konkrétnymi zmluvnými splátkami bola žalovaná v omeškaní v období od 27.11.2009 do 10.6.2011, a to s uvedením zmluvne dohodnutej výšky, dňa splatnosti (aj v prípade čiastočného plnenia) i vyčíslením celkovej sumy takto omeškaných splátok za uvedené obdobie a predložiť rozpis žalovanou uhradených splátok za celú dobu od uzavretia úverovej zmluvy až doteraz s údajom k úhrade ktorej zmluvne dohodnutej splátke bola tá - ktorá splátka zaplatená žalovanou priradená a v akej výške, žalobca v súdom určenej lehote nereagoval.

9. Konanie vo veci začalo dňa 27.11.2013 dorúčením žaloby žalobcom súdu.

10. Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadrila, aj keď jej žaloba spolu s prílohami bola doručená do vlastných rúk s výzvou sa k nej vyjadriť.

11. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Aj keď konanie bolo začaté pred 1.7.2016, teda za účinnosti vtedy platného zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), na konanie sa použije nový procesný poriadok daný zákonom číslo 160/2015 Z.z. (ďalej iba C.s.p.) so zachovaním právnych účinkov úkonov, ku ktorým došlo pred 1.7.2016.

13. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

14. Hodnota sporu neprevyšuje 1.000,- Eur. Skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe medzi stranami nie sú sporné, keď žalovaná napriek výzve súdu ich nepoprela a spornými sa nejavia ani súdu. Vzhľadom na predmet sporu a okolnosti prípadu, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, preto súd o žalobe žalobcu rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania. V tejto súvislosti súd uvádza, že spornosť tvrdení strán nemožno vyvodiť zo skutočnosti, že žalobca niektoré, pre rozhodnutie významné, skutočnosti v žalobe neuviedol a nedoplnil ich ani na výzvu súdu.

15. Po predchádzajúcom oznámení miesta a času na úradnej tabuli súdu a jeho webovej stránke dňa 21.7.2016, rozsudok súd verejne vyhlásil dňa 28.7.2016 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

16. Pri rozhodovaní o žalobe žalobcu súd vychádzal z obsahu žaloby žalobcu a ním predložených listín.

17. Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 16.6.2006 uzavrela so žalovanou písomnú zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, z obsahu ktorej vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 829,25 Eur (25.000,- Sk), druh úveru MINIúver do 10 minút s úrokovou sadzbou 17,70 % p.a. do konečnej splatnosti.

18. Žalovaná úver sa zaviazala splatiť mesačnými splátkami po 22,64 Eur (685,- Sk) so splatnosťou prvej splátky dňa 10.7.2006 a konečnou splatnosťou úveru ku dňu 10.6.2011.

19. V zmluve o splátkovom úvere zmluvné strany konštatujú, že zmluva sa uzatvára podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

22. Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia

23. Zmluva o úvere je typickým obchodnoprávnym vzťahom, tzv. absolútnym obchodom, a preto nehľadiac na povahu zmluvných strán, sa jej uzavretie posudzuje podľa citovaných zákonných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení ku dňu 16.6.2006, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy).

24. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 16.6.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20060413.html>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v čase uzavretia zmluvy medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou mohli by vzniknúť pochybnosti o charaktere tejto zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, lebo úverová zmluva nebola v tom čase výslovne zaradená medzi zmluvy spotrebiteľské. Zmluvu na jednej strane uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka číslo 601/B, držiteľka bankovej licencie s predmetom podnikateľskej činnosti, okrem iného aj poskytovanie úverov fyzickým a právnickým osobám, včítane spotrebiteľských úverov, preto pri uzatváraní zmluvy so žalovanou bola v postavení dodávateľa ako ho definuje odsek 2 § 52 Občianskeho zákonníka, lebo Slovenská sporiteľňa, a.s. konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda v postavení spotrebiteľa. Zmluva tak medzi nimi uzavretá je spotrebiteľskou zmluvou a úver na základe nej poskytnutý spotrebiteľským úverom. Ide pritom o štandardný spotrebiteľský vzťah, v rámci ktorého neboli zmluvné podmienky individuálne dojednané.

26. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 2a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení ku dňu 16.6.2006, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

28. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (ďalej iba „Smernica“) zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

29. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

30. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

31. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

32. V súlade so zásadami vyjadrenými v ustanovení § 2a ods. 1 v čase uzavretia zmluvy platného zákona č. 634/1992 Zb. a Smernice, súd zmluvu uzavretú dňa 16.6.2006 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou podrobil súdnej kontrole, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky tak, ako sú vyjadrené predovšetkým v ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase jej uzavretia.

33. Podľa § 53 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu 16.6.2006, t. j. ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka vymedzené iba príkladom, čo znamená, že nejde o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť aj iné zmluvné dojednania, pričom základným kritériom je vytvorenie nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

35. Súd konštatuje, že v zmluve dňa 16.6.2006 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a žalovanou, nezistil také zmluvné podmienky, ktoré z pohľadu citovaných zákonných ustanovení by bolo potrebné hodnotiť ako neprijateľné. Ustálil preto, že žalovaná bola povinná vrátiť Slovenskej sporiteľni, a.s. peňažné prostriedky poskytnuté jej vo forme spotrebiteľského úveru a to za podmienok zmluvne dohodnutých.

36. Žalobca tvrdí, že žalovaná svoj záväzok vrátiť Slovenskej sporiteľni, a.s. poskytnutý úver nesplnila v lehote jeho splatnosti a doposiaľ má dlh vo výške 354,49 Eur.

37. Splnenia dlhu žalovanou sa však domáha spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. tvrdiac, že Slovenská sporiteľňa, a.s. svoju pohľadávku voči žalovanej postúpila na označenú spoločnosť zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou dňa 28.3.2013, preto právo domáhať sa splnenia dlhu voči žalovanej prešlo zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na Intrum Justitia Slovakia s.r.o., teda žalobcu.

38. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

39. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

40. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

41. V zmysle citovaného ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu. Súd preto zisťoval, či postúpenie pohľadávky medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom podľa nimi uzavretej zmluvy zo dňa 28.3.2013, neodporuje zákonu.

42. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Veriteľom a zároveň postupcom bola Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá je bankou. Možnosť postúpenia pohľadávky banky z úveru na iný subjekt obmedzuje citované zákonné ustanovenie, určujúce podmienky, za ktorých banka takúto pohľadávku môže postúpiť.

44. Žalobca svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 28.3.2013 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. nepreukázal predložením samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Spolu so žalobou, ale žalobca súdu predložil list Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovaný žalovanej zo dňa 5.4.2013, z obsahu ktorého vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. podľa § 526 Občianskeho zákonníka ako postupca oznamuje žalovanej ako dlžníkovi postúpenie svojej pohľadávky, ktorú má voči žalovanej z úveru podľa zmluvy uzavretej dňa 16.6.2006 a žalovanú vyzýva dlh uhradiť spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, a.s. ako postupníkovi. Súd preto o uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 28.3.2013 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom, predmetom ktorej bol dlh žalovanej zo zmluvy o úvere, ktorý jej bol poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a.s., nemohol mať pochybnosti.

45. Napriek tomu súd dospel k záveru, že uvedenou zmluvou zo dňa 28.3.2013 nedošlo k prechodu pohľadávky voči žalovanej, úhrada ktorej je predmetom tohto konania, na žalobcu.

46. Ako už bolo súdom uvedené (bod 42) zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, pre prípad, že medzi bankou, ako veriteľom a dlžníkom, nedôjde k dohode, vo svojom ustanovení § 92 ods. 8 možnosť banky, svoju pohľadávku, ktorú má z poskytnutého úveru, postúpiť na inú osobu ako nového veriteľa, podmieňuje splnením v citovanom zákonom ustanovení uvedených podmienok. Okrem iného sa žiada v prípade omeškania dlžníka s úhradou úveru, aby banka dlžníka písomne vyzvala k úhrade omeškaných splátok a až v prípade, že dlžník napriek výzve, je naďalej, po dobu najmenej 90 dní v omeškaní so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka aj bez súhlasu dlžníka, svoju pohľadávku postúpiť na inú osobu.

47. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne skutočnosti, prípadne dôkazy, z ktorých by súd mohol vyvodiť záver, či Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky, ktorú mala proti žalovanej a ktorá bola predmetom postúpenia, postupovala v súlade s už citovaným ustanovením § 92 ods. 8 zák. o bankách. Žalobca na výzvu súdu doplniť svoju žalobu o skutočnosti svedčiace, že podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách naplnené boli a na svoje tvrdenia predložiť dôkazy, nereagoval.

48. Súdu, vzhľadom na uvedené, nezostalo tak nič iné, než konštatovať, že Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku proti žalovanej, splnenia ktorej sa žalobca v konaní domáha, na žalobcu postúpila bez splnenia podmienok, ktoré pre ňu ako banku vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách a teda v rozpore s týmto zákonným ustanovením.

49. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

50. Pohľadávka, ktorej úhrady sa žalobca v konaní voči žalovanej domáha, bola na žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. postúpená v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zák. o bankách. V konaní nebolo preukázané, aby k postúpeniu pohľadávky došlo prípadne na základe dohody medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú žalobca dňa 28.3.2013 uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. a ktorou, podľa žalobcu, bolo založené jeho vlastníctvo k tejto pohľadávke a tým aj jeho aktívna legitímácia požadovať úhradu pohľadávky žalovanou pred súdom, je pre rozpor so zákonom, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, absolútne neplatnou.

51. Právny úkon, v tomto prípade zmluva o postúpení pohľadávky, postihnutý absolútnou neplatnosťou, je neplatný od samého počiatku, v dôsledku čoho z tohto právneho úkonu nevznikajú žiadne práva ani povinnosti, čo znamená, že k postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu nedošlo a žalobca sa nestal jej vlastníkom. Žalobcovi preto nevzniklo ani právo požadovať od žalovanej úhradu tejto pohľadávky a súd z tohto dôvodu musel žalobu žalobcu, pre nedostatok jeho aktívnej legitímácie, zamietnuť.

52. V súdnej praxi sa v súvislosti s riešenou otázkou pomerne často objavuje argumentácia postupníkov, podľa ktorej vzhľadom na tematické zaradenie ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, skutočnosťami vyplývajúcimi z tohto ustanovenia nie je možné podmieňovať platnosť postúpenia pohľadávky. S takouto argumentáciou však nie je možné súhlasiť.

53. V predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku súd opakovane konštatoval, že pohľadávka, ktorej úhrady sa žalobca žalobou domáha, vznikla zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tak žalovaná mala pri uzatváraní zmluvy a jej plnení postavenie spotrebiteľa (§ 52 Občianskeho zákonníka). Rovnaké postavenie žalovaná má aj v samotnom konaní a tak, čo do jej procesných práv a povinností sa na ňu vzťahujú osobitné ustanovenia C.s.p. týkajúce sa sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 a násl. C.s.p.).

54. Súdy, v prípade sporov, v ktorých na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ, sú obzvlášť povinné starostlivo vyhodnocovať všetky skutočnosti, ktoré bez príslušnej zákonnej úpravy by mohli byť využité v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľovi poskytnúť potrebnú ochranu, v súlade s úpravou jeho postavenia nielen vnútroštátnym právom, ale tiež právom EÚ. V tomto smere súd poukazuje najmä na Smernicu Rady číslo 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá do právneho poriadku Slovenskej republiky bola prevzatá zákonom číslo 150/2004 Z.z. Rovnako poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak

zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

55. Práve v tomto druhu je nutné vykladať aj citované ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách vo vzťahu na obmedzenie možnosti banky postúpiť svoju pohľadávku, ktorú má voči spotrebiteľovi, na inú osobu.

56. Zákonodarca ustanovenie § 92 ods. 8 zaradil do Štrnásťtej časti zákona o bankách upravujúcej ochranu klientov banky a bankové tajomstvo (§ 89 a násl.). Z obsahu tejto časti zákona vyplývajú predovšetkým povinnosti banky pri nakladaní s informáciami, ktoré získa pri styku so svojimi klientmi, včítane informácií, ktoré banka získa pri poskytovaní úverov, nesporne aj úverov spotrebiteľských. Ustanovenia zákona sú zamerané tak na úpravu povinnosti banky vo vzťahu k možnému protiprávnemu konaniu klientov banky aj na ochranu údajov, okrem iného, o ich majetkových pomeroch, včítane ochrany pred neoprávneným zverejňovaním takýchto informácií. K tomuto účelu slúži aj ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách, ktoré má zabrániť banke poskytnúť tretej osobe informácie, že klientovi bol poskytnutý úver i jeho podmienky, teda informácie, ktoré sú súčasťou informácií o jeho majetkových pomeroch a to bez toho, aby s poskytnutím takýchto informácií klient súhlasil a bez jeho súhlasu, len z dôvodov na strane klienta, t. j. iba v prípade, ak klient poruší zmluvné podmienky, keď napriek písomnej výzve zo strany banky, neplní svoje povinnosti poskytnutý úver splácať a naďalej je v omeškaní, najmenej po dobu 90 dní.

57. Nemôžu byť pochybnosti v tom, že obmedzenia banky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách treba považovať za imanentnú súčasť ústavného práva či už fyzickej alebo právnickej osoby na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov (čl. 19 ods. 3 Ústavy) v tomto prípade údajov o jeho majetkových pomeroch. Odovzdanie údajov o poskytnutom úvere a jeho podmienkach bankou tretej osobe bez splnenia podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách je tak treba považovať za neoprávnené zverejnenie údajov o osobe dlžníka včítane údajov o jeho majetkových pomeroch. Bez významu v tejto súvislosti nie je ani skutočnosť, že poskytovateľ úveru, v tomto prípade banka, je v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru, povinný zo zákona (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.) zisťovať schopnosti žiadateľa o úver, úver splácať a nesporne v rámci toho zisťovať aj jeho najmä rodinné a majetkové pomery, pričom tieto údaje tvoria obsah dokumentácie o záväzkovom vzťahu, ktorú ako to výslovne vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, je banka povinná pri postúpení pohľadávky, odovzdať postupníkovi.

58. Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o tom, že podmienky postúpenia pohľadávky bankou tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách, treba považovať za zákonom stanovené podmienky, ktoré musia byť naplnené pre možnosť banky svoju pohľadávku z úveru postúpiť na inú osobu. Bez ich splnenia je postup banky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda odporuje zákonu, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú by banka bez súhlasu dlžníka, napriek tomu s treťou osobou uzavrela, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná.

59. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v plnom rozsahu.

60. Uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 14.7.2015 č. k. 6C 87/2014-60, ktoré sa stalo právoplatným dňa 22.9.2015 súd podľa, v tom čase platného ustanovenia § 93 O.s.p., pripustil do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Sofijská 13, Košice.

61. Inštitút vedľajšieho účastníka nový procesný poriadok - Civilný sporový poriadok nepozná, v dôsledku čoho dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, t. j. dňom 1.7.2016 OZ právna pomoc spotrebiteľom prestal mať práva a povinnosti v konaní. Vzhľadom však na skutočnosť, že účinky jeho vstupu do konania vo vzťahu k jeho právu na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli do 1.7.2016 zostali zachované aj po 1.7.2016, bolo potrebné o tomto jeho práve rozhodnúť už podľa zásad Civilného sporového poriadku (§ 251 a násl.).

62. OZ právna pomoc spotrebiteľom bol vedľajším účastníkom na strane žalovanej. Podľa v dobe do 1.7.2016 platného § 93 O.s.p. právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania sa odvíjalo od úspechu alebo neúspechu toho účastníka konania, na strane ktorého v konaní vystupoval.

63. Podľa rovnakých zásad, je podľa názoru súdu, treba postupovať aj v prípade rozhodovania o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po 1.7.2016, lebo v C.s.p. niet takého ustanovenia, ktorým by postup súdu pre takýto prípad bol upravený.

64. Žalovaná, na strane ktorej vedľajší účastník pôvodne vystupoval, bola v konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej súd podľa zásad § 255 C.s.p. priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (bod 59 dôvodov). Z rovnakých dôvodov bolo preto náhradu trov konania, vzniknutých do 1.7.2016, potrebné priznať aj vedľajšiemu účastníkovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.